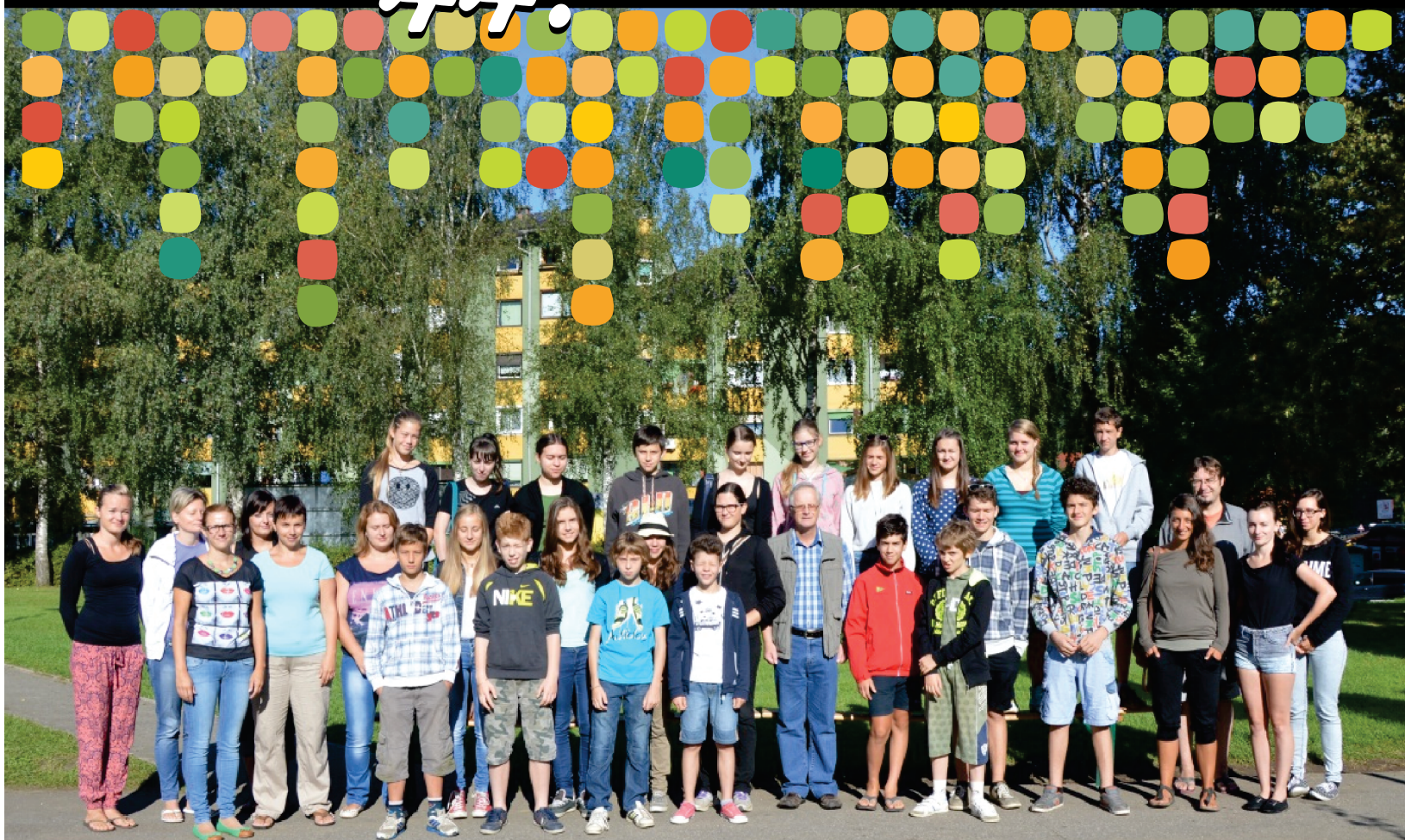

MOZAIK

ČASOPIS 44. LIKOVNE KOLONIJE MLADIH

UZENICA, 17. – 23. AVGUST 2014

USPELO NAM JE!

»Dobre stvari ne nastanejo impulzivno, temveč so serija majhnih reči, ki so se združile.« (Vincent van Gogh)

In letos so se v Vuzenici ponovno združili koščki ustvarjalnega mozaika mladih, ki jih združuje veselje do likovnega izražanja, druženje, prijateljstvo, preseganje mej, saj se je likovna kolonija po štirih letih, ko smo obeležili 40. obletnico njene ustanovitve, ponovno vrnila v kraj nastanka – Vuzenico. Presegli smo meje. Državne, čeprav smo košček v mozaiku Evropske unije, jezikovne, čeprav imamo včasih težave z razumevanjem kakšne madžarske, italijanske, nemške besede.

V času, v katerem živimo, je prava umetnost, če si lahko odtrgaš trenutek časa in se oddaljiš od vse moderne tehnologije, ki te obdaja.

Televizija je že skoraj izgubila svoje prvotno poslanstvo nudenja informacij in sprostitve, računalniki so tisti, ki obvladujejo skoraj vsak trenutek našega življenja. In potem se porodi vprašanje, kako naj mladim ponudimo likovno kolonijo, v kateri bodo ustvarjali v klasičnih likovnih tehnikah, brez računalniško podprtega oblikovanja, brez iskanja podatkov po medmrežju, brez ostalih digitalnih medijev. Ali nam bo uspelo pritegniti njihovo pozornost, bodo pri delu uživali in z veseljem ustvarjali?

Ob sprehodu med mladimi ustvarjalci pa izginejo vsi dvomi. Nasmejani in zagnani neumorno ustvarjajo pod budnimi očmi mentorjev. Res se tu in tam sliši kakšen glasbeni posnetek, a kmalu ga preglasi razigrani večjezikovni pogovor. Vsi razumejo vse, učijo se drug od drugega, uživajo.

»Branje knjig in gledanje slik je podobno; brez dvoma, brez oklevanja, z gotovostjo moramo občudovati to, kar je lepo.« (Vincent van Gogh)

In lepo je druženje ob naši likovni koloniji. Vesel sem, da traja. Da raste in napreduje. Sedaj gostimo učence iz treh sosednjih držav. Uspel nam je smeli cilj. Dokončali smo naš mozaik.

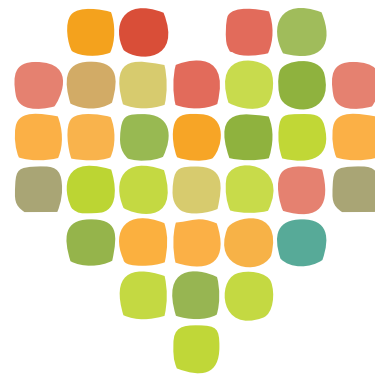
»V veselju hočem pustiti prasko.« (Steve Jobs)

Miran Kus,
ravnatelj OŠ Vuzenica

KAJ POMAGAJO OČI, ČE JE SRCE SLEPO

**DANES GLEDAMO ZELO VELIKO, VIDIMO ZELO MALO,
NE ZNAMO PA OPAZOVATI.**

Dobro bi bilo, če bi učitelji čimvečkrat opozorili mlade, da svet ni samo zunaj njih, ampak tudi v njihovi notranjosti in da je to, kar se v šoli učijo, samo majčken del resnice, predvsem zbirka podatkov in umskih vaj. Svet namreč ni sestavljen samo iz tega, kar lahko umsko spoznamo, ampak tudi iz tega, kar lahko občutimo in doživimo.

Na žalost šola vedno bolj enostransko razvija zgolj kognitivni ali miselni del otrokove osebnosti, zanemarja pa čustveni del ali srce. V šoli velja pogosto eno samo načelo – tekmovanje in uspeh. Prav zanimivo bi bilo ugotoviti, koliko je učencev, ki so letos v Sloveniji dobili priznanje za njihovo srčno kulturo in ne zgolj za dosežke pri znanju.

Zdi se, da pri mladih niti ne spodbujamo niti ne razvijamo njihovih srčnih in duhovnih zmogljivosti ter sočuten in spoštljiv odnos do človeka in narave. Dejstvo je, da je edino vzgoja proces, ki kvalitativno spreminja in razvija celovito osebnost, vse drugo je pridobivanje podatkov, krepitev mišic in možganska telovadba.

Danes v prvi plan stopa brezobzirnost, tekmovalnost in pohlep. Spregledali smo nekaj pomembnega, morda celo usodnega; da je namen izobraževanja v resnici samo priprava tal za duhovno rast. Edina negativna energija, ki danes zastrepnja svet, je egoizem in edini sili, ki lahko ta svet razstrupita, sta sočutje in ljubezen. Temu drobnemu in oslavljenemu srcu bi danes vsekakor morali pomagati. Na inštitutu Hearthmath v Nemčiji so izmerili, da je elektromagnetno polje srca 5000-krat močnejše od elektromagnetnega polja glave. Težko si zamislimo, kako veliko moč imamo, ko smo v srcu, koliko več lahko naredimo z manj napora in kako nas ljudje bolj čutijo. Z glavo seveda ni nič narobe, je naše izvrstno orodje, a če je ločena od srca, sveta, ne čutimo, tako kot tudi ne drugih. Vsi veliki ljudje – geniji in kreatorji so tisti, ki so to bili v svojem srcu. Ni iz trte zviti pregovor, ki pravi, da je gram sreče vreden več kot tona znanja. Ali bi potemtakem lahko bila sreča otrok del šolskega programa? Kako jo začitati in kako jo spodbujati?

Razvoj kreativnosti je vsekakor lahko ena od poti k sreči.

Največ pa lahko z mladimi dosežemo takrat, ko se dotaknemo njihovega doživljajskega sveta. Nobena znanost nam namreč ne more pojasniti bogastva in lepote pomladnega ali jesenskega jutra v naravi. Koliko drobnih lepot in radosti nam je vsak dan na razpolago, samo odprti moramo biti in pretočiti vse lepo v našo dušo in skozi srce. Mi pa samo hitimo in se ne znamo ustaviti (te drobne lepote so običajno skrite). Če smo sposobni sočustvovanja in ravnamo ljubeče z živimi bitji, lahko doživimo dragocen občutek povezanosti z naravo. Prav sočutje dela človeka res človeškega. Pri tem pa se vedno znova sprašujem, kako to, da vsi ti pedagoški strokovnjaki ne morejo dojeti preproste resnice – vzgojiti srečnega človeka, ki bo zaljubljen v življenje. Tiha notranja sreča prebiva samo v srcu in prav nobena hrupna zabava je ne more priklicati in bolj ko je človek notranje reven in prazen, več zabav in zunanjega blišča potrebuje. Pogosto sploh ne poslušamo svojega srca, ki nam govori, katere stvari v življenju si res zaslužijo, da zanje trošimo energijo in življenje. Duhovno, čustveno in socialno stanje človeka pomeni eno samo, nikoli dokončano zorenje, proces, ki traja vse življenje.

In dokler se bo šola ukvarjala enostransko samo z izobraževanjem, ne more biti uspešna.

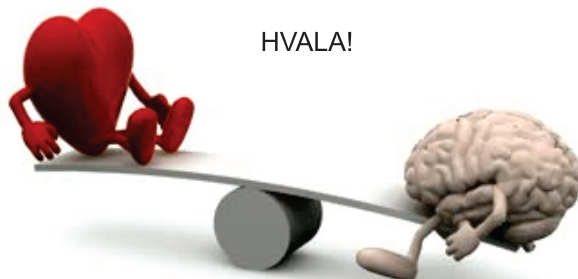
Samo čustveno izpolnjen človek je neobremenjen in nima težav s prepotentnim egom.

Verjetno bodo današnji otroci vsi znali angleščino in obvladali delo z računalnikom, kaj pa bodo po tej poti sporočali, je odvisno od njihove bolj ali manj bogate notranje vsebine in registra čustev. Otrok je občutljiv, čustven, iskren, pristen v svoji duši, neposreden, ljubeč, nežen in še ne umazan s preračunljivostjo, radoveden, pa tudi sprejemljiv za svoj emocionalni in ne zgolj intelektualni razvoj. V šoli pa nimajo niti možnosti niti priložnosti, da bi se duše otrok polno razcvetele. Samo pritisk, strah, tekmovalnost, abstrakcije in različni intelektualizmi vsekakor ne pripomorejo k razvoju srčne in socialne kulture. Vsi, ki poučujemo in vzgajamo, dobro vemo, da je veliko lažje oblikovati in razvijati telo in otrokov razum, kakor pa razvijati kreativnost in bogatiti srce. Danes smo priče naraščajoči neobčutljivosti in pomanjkanju sočutja, kar pomeni neke vrste smrt duše (ko duša zapusti človeka še pred telesno smrtjo).

Kaj bi torej morali, morda edino pomembno, dati otrokom? Najboljše od vsega, kar premoremo, tako materialno kot duhovno. V prihodnosti bodo imeli to, kar jim bomo odrasli dali, in ne bodo imeli, česar jim ne bomo dali.

Ker se postopoma bližam koncu moje poklicne poti, naj se na koncu zahvalim vsem mladim, s katerimi sem se v teh štiridesetih letih družil tako službeno kot v mnogih likovnih kolonijah.

Zgodilo se mi je življenje (kaj se lahko zgodi več), ki je bilo vseskozi neločljivo povezano z mladimi srci, ki so rojevala pisan mavrični svet, optimistično gledan z mladimi očmi. Prav ta drobna otroška roka, ki je ustvarjala ta pisan mavrični svet, si zasluži vso pohvalo. Naj ga bogati še naprej.

Emil Košič, likovni pedagog

MENTORICI O LIKOVNI KOLONIJI ...

Kljub temu da šolske počitnice še trajajo, je na Osnovni šoli Vuzenica od 17. avgusta že zelo živahno. Tu so se zbrali mladi, ki jih veseli likovno ustvarjanje.

Delo poteka v štirih različnih likovnih delavnicah. Sem mentorica risarske delavnice, kjer ustvarjamo s črnim in barvnim tušem ter kolažem. Mladi rišejo po opazovanju ter si izmenjujejo vloge modela in risarja. Pri delu so ustvarjalni in kreativni, polni idej ter izvirni. Nastali so čudoviti izdelki, ki jih bomo predstavili na razstavi, v soboto, 23. avgusta.

Mladim je ta način druženja zelo všeč, saj se tkejo nova poznanstva in prijateljstva. Na prijeten način nadgrajujejo svoje likovno znanje in hkrati utrjujejo slovenski jezik.

Melita Verhnjak, mentorica

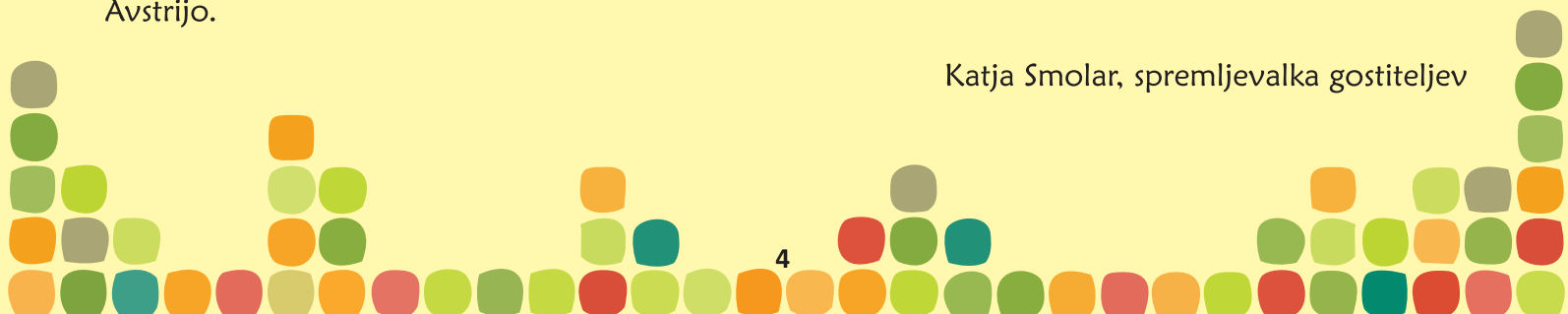

Na Mednarodni likovni koloniji sem že tretje leto spremljevalka mladih ustvarjalcev iz Slovenije. To leto poteka likovna kolonija v našem domačem kraju. Skupaj z gostitelji in mentorji se trudimo, da bi se gostje pri nas počutili čim bolje, veliko ustvarjali in se pri tem tudi zabavali. Letos se likovna kolonija malo razlikuje od prejšnjih dveh let, saj naši gostje bivajo pri družinah gostiteljev. Prejšnji dve leti v Italiji in na Madžarskem pa smo bivali vsi skupaj v domu, kjer so se udeleženci lahko več družili izven delavnic. Delo spremljevalke pa je zaradi tega malo lažje, saj gredo zvečer vsi na različne domove.

Program likovne kolonije je za udeležence zelo zanimiv, saj se lahko preizkusijo v likovnih tehnikah, ki jih drugače v šoli ne spoznajo. Ker je v vsaki delavnici naenkrat samo 6 ali 7 otrok, delo poteka veliko lažje kot v razredu. Tudi popoldanske aktivnosti so dobro izbrane, saj gostje spoznavajo naš kraj na različnih ogledih in se tudi zabavajo ob kopanju v vodnem parku.

Upam, da bom tudi naslednje leto spremljala naše udeležence v 45. Likovno kolonijo mladih v Avstrijo.

Katja Smolar, spremljevalka gostiteljev

KAJ VSE SMO POČELI ...

Naja Grizold (13)
Maša Šavc (16)
Vuženica, Slovenija

1. DAN

Vse se je začelo s prihodom gostov v nedeljo. Gostje so prispeli iz treh držav: Italije, Avstrije, Madžarske.

Po pogostitvi smo jih odpeljali na svoje domove, kjer smo preživeli preostanek dneva.

2. DAN

Ob 8.30 smo imeli prvi sestanek, kjer smo se porazdelili po skupinah: kiparstvo, slikarstvo, grafika, risanje.

Ker je bilo lepo vreme, smo se popoldne odpravili v Vodni park Reš v Radlje ob Dravi, kjer smo se kopali, sončili, kratka uživali.

3. DAN

Dopoldne v torek smo nadaljevali z delavnicami.

Po kosilu smo se odpravili v Velenje na grad. Načrte smo zaradi vremena nekoliko spremenili in se odpravili v Velenjko. Tam smo se prav tako zabavali.

4. DAN

V sredo smo se prestavili v tretjo in s tem našo predzadnjo delavnico. Popoldne imamo v načrtu obisk župana.

Po sprejemu pa podroben ogled Vuženice (Slomškova soba, elektrarna, cerkev Sv. Nikolaja).

DNEVI SO MINEVALI PREHITRO ...

Nedelja, 17.8.2014

Vsi smo se zbrali v jedilnici šole, kjer smo dobili vsak svoje gostitelje ali goste. Pogovorili smo se o delu v koloniji. Nato smo se odpravili na domove, kjer smo se namestili. Odšle smo na Vuzeniške dneve, kjer smo poslušale Kingstone. Domov smo odšle pozno in si še ogledale film »Johnny English 2«.

Ponedeljek, 18.8.2014

Vstale smo ob pol osmih, pojedle zajtrk in odšle v šolo. Pozdravil nas je koordinator in nato smo izžrebali, v kateri delavnici bomo. Bile smo pri slikanju, kjer smo se odpravili slikat v naravo z vodnimi barvami. Bilo je super, vendar nas je malo zazeblo, ker smo sedele v senci. Odšli smo na kosilo in nato domov po stvari za kopanje. Kopalimo se v naravnem bazenu v Radljah, kjer smo skakali v vodo in uživali. Zvečer so prišli po nas in odšli smo na domove. Po krajšem počitku smo se odpravile na trampolin, kjer smo skakale in se pogovarjale. Nato smo odšle v hišo in si ob sladkarijah ogledale film »Zmenek na slepo«.

Torek, 19.8.2014

Ko smo pojedle zajtrk, smo spet odšle ob isti uri v šolo, kjer smo odšli v delavnico risanja. Tam smo narisale sliko, na kateri sta roki s predmetom, in to sliko pobarvale s tušem. Po kosilu smo ta čas, ko smo čakali na avtobus, igrali nogomet in se nato odpeljali v Velenje, kjer bi si naj ogledali grad, vendar je deževalo. Zato smo odšli v nakupovalni center Velejapark. Po izletu so po nas prišli in nas odpeljali domov. Nato smo odšle na Pistrov grad, kjer smo se fotografirale in si ogledale razgled na Vuzenico. Sledila je večerja, za njo pa film.

Sreda, 20.8.2014

Po zajtrku smo odšle v šolo in v delavnico kiparstva. Tam smo iz lesa gradile različne skulpture. Po kosilu smo odšli v računalniško učilnico, kjer zdaj pišemo dnevnik. V naslednjih dneh pričakujemo, da se bomo še bolj zabavali in uživali. Nikoli ne bova pozabili te likovne kolonije.

Tanja Sturm (14) Pliberk, Avstrija
Mojca Haberman (14) Vuzenica, Slovenija

V nedeljo, 17.8., sem prišel v Slovenijo.
Spal sem pri Timu.
Zjutraj sem vstal ob pol devetih.
Nato sem šel v šolo.
Danes sem naredil tisk. Popoldne smo se kopalimo.
Jaz nisem šel v vodo. Raje berem knjigo.
Najbolj všeč mi je bilo risati z akvareli.
Zelo se veselim naslednjih delavnic, ki bodo zagotovo tudi zanimive.

Tudi letos mi je v koloniji v Vuzenici zelo lepo.

Peter Mešnik (14)
avstrijska Koroška

BESEDE MLAĐIH UMETNIKOV ...

Končno sem po letu pričakovanja prišel na mojo tretjo izkušnjo v likovni koloniji. Prišel sem v nedeljo ob uri kosila in se srečal z mojim gostiteljem, Malkomom. Malča sem spoznal že pred tremi leti, ko je kolonija potekala v Italiji. Likovna kolonija mi je zelo všeč, saj ustvarjamo ne samo izdelke, ampak tudi našo prihodnost.

Prvi dan so nas razdelili v štiri skupine in jaz sem šel v delavnico grafike, kjer smo tiskali na papir izrezane šablone, ki smo jih tudi pobarvali v različnih barvah. Zaradi lepega vremena smo se prvi dan peljali v Radlje, kjer smo se kopali in igrali z žogo do večera. Nato smo v torek imeli dopoldne delavnice in šel sem h kiparstvu, kjer smo izrezali in sestavljali kipe različnih form in figur iz lesa.

V sredo smo zjutraj imeli delavnice (jaz risanje) in nato šli h gospodu županu.

Raffaele Ficiur (15)
Trst, Italija

Letos likovna kolonija poteka v Sloveniji, v Vuzenici. Jaz (Federico) že tretjič obiskujem likovno kolonijo, medtem ko moj brat prvič. Všeč mi je ta kolonija, ker izdelamo zanimive stvari, kot so leseni izdelki, risbe ... Tu imamo prijatelje iz Avstrije, Slovenije, Madžarske ter Italije. Tu v Sloveniji nas gostita Malkom ter Živa Leitinger.

Delavnice so: kiparstvo, grafika, slikanje in risanje. Midva sva že obiskala vse delavnice in so nama bile vse všeč. Doslej smo popoldne obiskali bazen v Radljah, kjer smo se kopali, in nakupovalni center v Velenju.

Všeč nam je tu, ker se zabavamo z gostitelji in s fanti in puncami iz drugih držav.

Federico G. Ficiur (13)
Ettore Ficiur (11)
Trst, Italija

LIKOVNA KOLONIJA V VERZIJH ...

V nedeljo, 17. avgusta, smo se zbrali,
kjer so nam goste oddali.
Domov smo jih odpeljali
in jim naš dom pokazali.

Italijane smo že od prej poznali,
zato se jih nismo bali.
Po igrišču divjajo
in se z žogo igrajo.

Avstrijcev vsako leto je veliko število,
a letos ne vemo, kaj jih je zmotilo.
Slovensko dobro govorijo
in za knjigami ves čas sedijo.

Madžarke nikoli nič ne govorijo,
verjetno se nas bojijo.
S tem se oddolžijo,
ko čopiče vrtijo.

Ko se bomo v soboto poslovili,
bomo ugotovili, da so nam hladilnik izpraznili.
Pogrešali jih bomo zelo,
kajti nekaterih od nas naslednja leta v likovni
koloniji ne bo.

Živa Leitinger (13)
Radlje ob Dravi, Slovenija

Urška Gobec (15)
Vuzenica, Slovenija

MOJA PRVA LIKOVNA KOLONIJA

Prvi dan so bili še Vuzeniški dnevi, zato sem likovno kolonijo počakal tam. Ko se je začela, je imel ravnatelj govor, nato pa sem izvedel, da ne bo nihče prišel k meni domov. Bil sem rahlo jezen, ker sem svojo sobo pospravljaj več kot dan in pol.

Prvi dan ustvarjanja sem imel kiparstvo, z lepilom smo lepili les. To mi je bilo težko. Ko se je začel glavni odmor, sem dobil idejo. Naredil sem neznani leteči predmet na neznanem planetu. Ko sem ga delal, sem imel težave z lepljenjem. Tam sem izgubil kar nekaj živcev. Vendar mi je po dolgem lepljenju uspelo. Izdelek sem pobarval z vsemi barvami, da bi izgledal čim bolj vesoljski.

Nato smo šli v Radlje na kopališče. Tam smo se kopali in igrali nogomet. Imeli smo se lepo. Drugi dan sem risal roke, ki držijo predmet. Ko sem narisal roke z ropotuljo, sem bil jaz model. V rokah sem držal veliko šestilo. Ko je Aleks končal z risanjem, sem svojo risbo pobarval in ozadje prelepil s časopisnim papirjem. Nato sem končal, ven smo šli igrat nogomet.

Na izlet nisem mogel iti, saj je k meni prišel najboljši prijatelj. Večino časa sva igrala biljard. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Tretji dan sem imel grafiko; tiskali smo nekakšne vzorce. To mi je pa delalo preglavice! Štirikrat sem delal vzorec znova, na koncu mi je pa le uspelo, vendar ko sem delčke pobarval, je veter odpihnil delčke na tla in nato sem moral vse spet sestaviti. Na koncu mi je uspelo. Nato pa sem naredil še okrogel vzorec in končal sem.

Nato smo šli v računalniško učilnico, kjer pišem ta prispevek za glasilo.

Jan Kohn (11)
Vuzenica, Slovenija

LEPI DNEVI V DEŽEVNI VUZENICI

V nedeljo popoldne sva prišli iz Madžarske v Vuzenico. Najprej sta nas pozdravila ravnatelj osnovne šole ter vodja likovne kolonije. Vsi smo spoznali družine, pri katerih bomo preživeli dneve kolonije.

V ponedeljek se je začel program. Dopoldne smo delali grafike. Popoldne pa smo se šli kopat. Voda je bila tako mrzla, da smo se kopali samo zelo malo, raje smo se sončili. Imeli smo lepo vreme.

V torek sva se udeležili delavnice risanja, risali sva s tušem. Po koncu delavnice smo načrtovali ogled gradu v Velenju. A to ni uspelo, ker je zelo deževalo. Imeli smo še malo časa v nakupovalnem centru, potem smo se pa vrnili domov.

V sredo sva slikali z akvarelom. Šli sva tudi ven, pa tudi tam smo naredili slike. Naš načrt za popoldne je ogled kraja. Upamo, da ne bomo imeli dežja.

Zahvaljujemo se vsem organizatorjem 44. Likovne kolonije mladih, da sva se je lahko udeležili.

Angela Ropoš (18)
Anamarija Ropoš (15)
Verica, Madžarska

MEIN WOCHE MOJ DNEVNIK V NEMŠČINI

Sonntag

Um fünf Uhr kamen wir in Vuzenica an und versammelten uns in der Schule, lernten unsere Gastfamilie kennen. Am Abend war kein Programm geplant, deshalb gingen wir nach einem guten Essen bei Mojca Haberman zuhause auf das Konzert von Kingston und auf den dortigen Flohmarkt. Danach schauten wir noch einen Film an und gingen anschliessend schlafen.

Montag, 18.8.2014

Um 7.30 Uhr standen wir auf, ermüdet von dem Vortag. Nach einem guten Frühstück machten ich, Tanja Sturm und Mojca Haberman uns auf den Weg zur Schule, wo sich schon viele Jugendliche versammelten. Wir wurden in Gruppen geteilt und unseren Zeichenräumen zugewiesen. Zuerst lernten wir die Aquarelltechniken mithilfe einer Präsentation kennen, bevor wir selber loslegten und uns mit Pinseln und Farbe ausgestattet auf den Weg zur Drau machten, um dort die Aussicht auf Papier zu zeichnen. Nach dem anschließenden Mittagessen in der Schule gingen wir noch einmal für zwei Stunden zu Mojca nach Hause und vertrieben uns dort die Zeit, indem wir Monopoly spielten. Um 14.00 Uhr packten wir unsere Sachen zusammen, um mit dem Rest der Gruppe in den See baden zu gehen. Mit dem Bus dort angekommen, sprangen wir gleich ins kalte Wasser und hatten viel Spaß dabei, uns gegenseitig ins Wasser zu werfen. Ich fand es gut, dass das Baden auf diesen Tag verschoben wurde, denn dadurch lernte sich die Gruppe besser kennen und wuchs zusammen. Schließlich mussten wir (leider) zurückfahren und kamen etwas erschöpft bei der Schule an, wo uns Mojcas Eltern mit dem Auto abholten und zu ihr nach Hause fuhren. Bei Mojca sprangen wir noch etwas Trampolin und schauten einen Film, ehe wir todmüde, aber glücklich ins Bett fielen und bald einschliefen.

Dienstag, 19.8.2014

Nach dem Frühstück wurden wir zur Schule gefahren, und fingen dort gleich an, mit Bleistift und Papier Hände und Gesichter zu malen und dabei Techniken auszuprobieren, was mir sehr Spaß machte. Nach dem Mittagessen in der Schule warteten wir auf den Bus und spielten in der Zwischenzeit mit den anderen aus der Gruppe Fußball. Danach kam der Bus und wir fuhren eine geschätzte Stunde nach Velenje, wurden dort aber wegen des Regens davon abgehalten, die dortige Burg zu besichtigen. Stattdessen hatten wir etwas Zeit, um in dem Einkaufszentrum Eis zu essen und uns etwas zu kaufen. Schließlich wieder in Vuzenica wurden wir abgeholt und gingen mit Mojca noch zu Fuß zu einer nahe gelegenen Ruine, machten dort Fotos und genossen die Aussicht über Vuzenica. Wir spielten noch ein Spiel und legten uns schlafen.

Elsa Logar (15)
Suha, Avstrija

LIKOVNA KOLONIJA V VUZENICI

V nedeljo so prispeli gostje iz drugih držav. Zbrali smo se v jedilnici, kjer je imel govor gospod ravnatelj, Miran Kus. Nato so domačinom dodelili gosta, s katerim so se imeli čas spoznati po otvoritvi.

V ponedeljek so nas razdelili v različne skupine, ki so se razporedile po delavnicah. Ustvarjali smo ves dopoldan, po kosilu pa smo odšli domov in se pripravili za kopanje popoldan. Kopalimo se v Radljah ob Dravi. Najprej smo šli igrati nogomet, potem pa smo se šli kopati, bila je zelo mrzla voda. Potiskali smo se v vodo in se zabavali. Zelo nas je zeblo, zato smo se šli zagreti. Igrali smo tudi igro sedem z odbojkarsko žogo. Ko smo bili lačni, smo šli jesti ocvrti krompir. Bilo je še malo časa, zato smo ga izkoristili za kopanje. Sončen dan je zelo hitro minil. Imeli smo se zelo lepo in vsi smo se kopali.

V torek smo dopoldan ustvarjali na delavnicah. Nato smo pojedli kosilo in se pripravili za izlet v Velenje. Odločili smo se, da si bomo odšli ogledat Velenjski grad, ampak na poti v Velenje je začelo deževati, zato smo izlet odpovedali. Da pa se v Velenje ne bi vozili zastonj, smo se ustavili v nakupovalnem središču in si privoščili nekaj sladkega.

Kot vse druge dneve bomo do petka ustvarjali v delavnicah, popoldne pa bomo imeli razne aktivnosti. V sredo naj bi obiskali župana in elektrarno, ogledali pa bi si tudi Slomškovo sobo. V četrtek se bomo zabavali v disku, v petek pa bo priprava predstave in zaključna prireditev.

Tim Mori (13)
Živa Verdnik (13)
Vuzenica, Slovenija

NiKOLi NAM Ni BILO DOlgČAS ...

V nedeljo, prvi dan likovne kolonije, smo se zbrali v jedilnici naše šole z gosti in gostitelji. Nato je imel ravnatelj kratek govor.

Drugi dan likovne kolonije smo se razdelili v skupine in nato začeli z delom. Ko je bila ura ena, smo odšli na kosilo. Ko smo se najedli, smo morali iti domov po kopalke. Ob pol treh smo odšli na avtobus, ki nas je odpeljal v Radlje na prvi naravni bazen v Sloveniji.

Tam smo se kopali do sedme ure in nato nas je avtobus odpeljal domov.

Tretji dan smo tudi delali do enih in nato odšli v Velenje v Velejapark.

Četrti dan smo ponovno ustvarjali in nato smo odšli na ogled kraja in k našemu županu, Franju Golobu.

Prvi dan smo imeli srečanje in takrat so nas tudi dodelili gostiteljem. Na koncu pa smo odšli »domov« in do naslednjega jutra se nismo videli več.

Naslednji dan so nas razdelili v skupine in za vsako dali učilnico, kjer bi potem v določenem času vsak naredil svojo mojstrovino. Imeli smo tudi prosti čas, med katerim smo kosili in igrali nogomet. Popoldan pa smo šli na bazen.

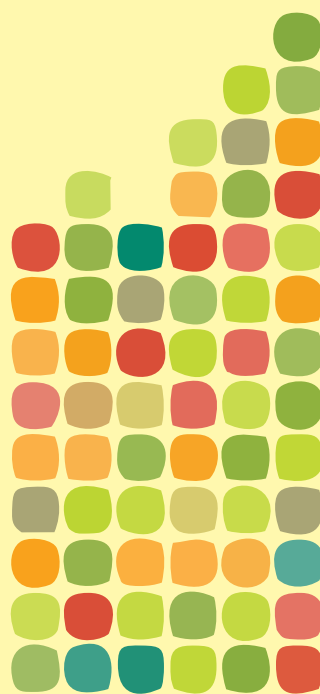
Zjutraj smo se zbudili in ko smo prispeli v šolo, smo naše skupine zamenjali, popoldne pa zaradi slabega vremena šli v nakupovalni center, namesto da bi si ogledali Velenjski grad.

Upam, da se bomo naslednje dneve zabavali kot do sedaj.

Aleks Žvikart (10)
Vuzenica, Slovenija

Francesco V. Ferletti (13)
Doberdob, Italija

SE VIDIMO ...

V nedeljo so prišli udeleženci likovne kolonije iz drugih držav, s katerimi smo se spoprijateljili. K Andražu je prišel Francesco iz Italije, k Marku pa nihče. Naslednji dan smo vlekli barvne listke za skupine. Midva sva vlekla rdeča listka, Francesco pa rumenega. Midva sva bila v skupini, ki je slikala. Slikali smo labirint iz lepilnih črt in šli ven slikat iz različnih položajev. Ampak lepilo se ni posušilo, zato nisva končala. Zaključila bova v petek. V torek sva odšla izdelovati iz lesa. Andraž je naredil Godzilla, Marko pa nekakšno hišo. Andraž je bil zelo pohvaljen glede svojega dela. Danes pa sva šla risat. Risala sva drug drugega, tudi miže. Najbolj nama je všeč kiparstvo, ker si lahko delal, kar si hotel, in lahko si rezal les. Všeč nama je bilo tudi kopanje v Radljah. Andražu je bilo všeč, ko je skakal salto v vodo.

Drugo leto bova oba spet šla v likovno kolonijo. Všeč nama je bilo druženje z vsemi udeleženci.

L	eto hitro se vrti
I	n že avgust »pridrvi«.
K	olonija likovnike kliče nas:
„O	troci, pridite, vzemite vsi si čas!“
V	uzenica letos nas gosti –
N	as obiskovalce iz sosednjih dežel tri:
Iz A	vstrije, Madžarske in Italije smo prišli.
K	aj le dela se cel teden tam?
O	blikuje, slika, riše – vse, kar ugaja nam.
L	epše kot pa likovno ustvarjanje
O	trokom vsem je popoldansko dogajanje.
N	a izlete se po okolici podimo
I	in tam naše prijateljstvo poglobimo.
J	a, prijateljstvo čezmejno – smisel naj bil bi pravi.
A	li hočeš tudi TI? Pa hitro za naslednje leto se prijavi!

Andraž Krajnc (10)
Marko Verdnik (11)
Vuzenica, Slovenija

Sara Terbuch (14)
Pliberk, Avstrija
Urška Ošlak (14)
Vuzenica, Slovenija

LIKOVNA PODROČJA, LIKOVNE TEHNIKE IN MENTORJI

LIKOVNO PODROČJE	LIKOVNA TEHNIKA	LIKOVNI PEDAGOG – MENTOR
RISANJE	komb. ris. tehnike	MELITA VERHNJAK
SLIKANJE	akvarel	DARJA MRAKIČ, TINA CIGLER
GRAFIKA	tisk s premično šablono	ANA LURŠAK, SENTA LORENCI KRIČEJ
KIPARSTVO	les – montaža	NINA VERDNIK

GOSTITELJI

Živa Leitinger
Andraž Krajnc
Maša Šavc
Mojca Haberman
Jan Kohn
Urška Ošlak
Naja Grizold
Tim Mori
Malkom David Leitinger
Urška Gobec
Aleks Žvikart
Živa Verdnik
Marko Verdnik

SPREMLJEVALKA GOSTITELJEV

Katja Smolar

ORGANIZACIJSKI KOORDINATOR

Marjeta Bokan

VODJA IN KOORDINATOR

Emil Košič

OSTALI SPREMLJEVALCI IN SODELAVCI

Sara Topler
Tanja Valente
Karolina Vidmar
Mateja Viher
Zofija Ošlak
Mojca Dobnik Repnik
Vlasta Stepišnik
Milena Pisnik
Matjaž Jeznik
Bojana Mori
Jasna Lampreht

44. LIKOVNA KOLONIJA MLADIH

UDELEŽENCI LIKOVNE KOLONIJE IZ AVSTRIJE

Tanja Malina Sturm
Elsa Madita Logar
Peter Mešnik
Sara Terbuch

SPREMLJEVALKA Maja Malle

UDELEŽENCI LIKOVNE KOLONIJE IZ ITALIJE

Federico Guglielmo Ficiur
Raffaele Ficiur
Ettore Ficiur
Francesco Valerio Ferletti

SPREMLJEVALEC Štefan Türk

UDELEŽENCI LIKOVNE KOLONIJE IZ MADŽARSKE

Anamarija Ropoš
Angela Ropoš

SPREMLJEVALKA Bernadett Domján